

З Новим роком! З мирним небом!

РІД НАШ КРАСИЙ, РІД ПРЕКРАСИЙ!

О Т Ч И Й

ЧАСОПИС
РІК ЗАСНУВАННЯ
2002
СІЧЕНЬ
Число 1 (169)
КИЇВ 2016

Видання товариства "Чернігівське земляцтво"

Щиро вітаємо учасників 20-го ювілейного зібрання Чернігівського земляцтва!

Велика відстань від того березневого дня, коли в затишному приміщенні Співки письменників України невелика група вихідців із Чернігівщини обговорила й підписала перший протокол, яким засвідчила появу нового духовного громадського формування – земляцтва. Велика не через те, що відтоді минуло двадцять років – вік нового покоління – а тому, що саме тоді відкрилися живильні джерела любові до малої батьківщини, до яких спершу припали свідомі патріоти, що сказали собі: хто, як не ми, допоможе найдорожчому краю зберегти неповторні історичні обриси й збагатити їх новими досягненнями, не відстати від інших куточків України, яка нарешті здобула шанс стати незалежною великою державою. І почався процес народження тисячної громади, що злився з вікопомними загальноукраїнськими процесами, рясними як на здобутки, так і на прикрі поразки. І наше земляцтво, виростаючи кількісно та якісно, обростало такими добрими ділами, які вже нині записані на скрижалі новітньої історії Сіверщини.

Зустрічаємо свій перший 20-річний ювілей у повносиллі добрих справ, згуртовані високою джерельною любов'ю. Сьогодні ми вже схожі на велику ріку, що щедро омиває київські кручі, несе їм блакитну ласку деснянських вод і повертається на прарідні простори незмінним добром. На її хвилях затишно і кожному з нас, столичних сіверян, бо в колективі сповідується бажання підтримати одне одного в нелегку хвилину, поділитися радістю, допомогти самотньому пенсіонеру чи молодикові,

Живильні джерела ЛЮБОВІ

що шукає шлях у велике життя. Все це ми – велика збратана громада, охрещена іменем Земляцтво.

Міцні ми не партійними програмами, що борються одна одну, ми сильні своєю духовною потребою жити заради малої батьківщини, невід'ємної часточки України, сильні єдністю батьків і дітей, що пам'ятають смак джерельної води далеких витоків. Видно це і в дні загальних зібрань усієї громади, коли панує особливий дух піднесення та єднання з гостями із Сіверщини, видно й тоді, коли на пораду сходяться вихідці з окремих куточків Чернігівщини, члени районних відділень. Одні працюють активніше, інші пасивніше, але ніхто не ухилиється від святих обов'язків щось приносити в загальноземляцьку родину.

Живемо згуртовано, відчуваючи одне одного, уже двадцять літ. Хтось відійшов у засвіти, залишивши добрий слід, хтось тільки недавно влився в нашу родину. В цьому наша сила, наша неперехідність, що дає право впевнено дивитися в майбутнє. Які б нові випробування не стрясали нашу улюблену Україну, її золоту часточку Сіверщину, ми впевнені, що будемо жити в сім'ї великих європейських народів. І робимо для цього все необхідне.

Тож вітаємо всіх із першим, ще молодим ювілеєм! Хай живильні джерела любові завжди щедро напувають ваші серця!

Рада Чернігівського земляцтва

**Життя без свят – це довгий шлях без заїжджого двору.
ДЕМОКРИТ**

У СІЧНІ СВЯТКУЮТЬ СВІЙ ЮВІЛЕЙ:

БІЛОУС Станіслав Михайлович – 90-ліття. Народився 1 січня 1926 року в с. Тамарівка Ріпкинського р-ну. Працював головним інженером, заступником керуючого трестом "Укрбурводу". Учасник бойових дій у ВВ. Учасник ліквідації аварії на ЧАЕС. За дострокове виконання урядових завдань з ліквідації аварії відзначений орденом Трудового Червоного Прапора. Кандидат біологічних наук.

ПАВЛІЧЕНКО Микола Федорович – 80-річчя. Народився 1 січня 1936 року в с. Вересоч Куликівського р-ну. Працював в Академії аграрних наук. Кандидат біологічних наук.

КОСТЕНКО Василь Федорович – 80-річчя. Народився 14 січня 1936 року в с. Карпилівка Козелецького р-ну. Працював першим заступником міністра лісової і деревообробної промисловості України, очолював Міністерство державної промисловості України, корпорацію "Укрліспром". Кандидат економічних наук. Нагороджений орденами Леніна, Трудового Червоного Прапора та Дружби народів та іншими почесними відзнаками.

ЄМЕЦЬ Олександр Васильович – 80-річчя. Народився 25 січня 1936 року в с. Корюківці. Працював у Київенерго.

ВОЛОХ Дмитро Степанович – 80-річчя. Народився 29 січня 1936 року в с. Горобіївка Срібнянського р-ну. Доктор медичних наук, професор кафедри організації та економіки фармації Національного медичного університету ім. О. Богомольця. Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора, "Знак пошани", "За заслуги" III ступеня, медаллю "На відзначення 1500-річчя Києва" та іншими почесними відзнаками. Відмінник охорони здоров'я, заслужений працівник охорони здоров'я України. Почесний член Ради товариства "Чернігівське земляцтво", заступник голови Прилуцького відділення по Срібнянському р-ну.

ДЕНИСЕНКО Валентина Микитівна – 75-річчя. Народилася 1 січня 1941 року в с. Вертіївка Ніжинського р-ну. 23 роки працювала у медучилищі №1 Києва викладачем філософії, потім у промислово-економічному технікумі. Ветеран праці.

КАЛЮЖНИЙ Микола Федорович – 75-річчя. Народився 1 січня 1941 року в с. Старий Биків Бобровицького р-ну. Працював на Новобиківському цукровому заводі.

ЛИТВИНЕНКО Олексій Миколайович – 75-річчя. Народився 1 січня 1941 року в Носівці. Провідний спеціаліст НТТУ "КП".

ЄВЛАШ Костянтин Федотович – 75-річчя. Народився 3 січня 1941 року в с. Прохори Борзнянського р-ну. Кандидат технічних наук. Провідний науковий співробітник відділу координації та прогнозування НДР фізико-технологічного інституту металів та сплавів НАНУ.

БРЯЗУН Іван Іванович – 75-річчя. Народився 5 січня 1941 року в с. Крехаїв Козелецького р-ну. Працював у Львівській опері, викладачем вокалу Національного педагогічного університету ім. М. Драгоманова.

ЗАКРЕВСЬКИЙ Володимир Савелійович – 75-річчя. Народився 5 січня 1941 року в с. Риків Козелецького р-ну.

БОНДАРЕНКО Любов Василівна – 70-річчя. Народилася 3 січня 1946 року в с. Рудківка Бобровицького р-ну. Працювала медсестрою центру "Суват-Київ".

САФОНОВА Поліна Степанівна – 70-річчя. Народилася 8 січня 1946 року в с. Кезі Ріпкинського р-ну. Працювала на різних підприємствах фармацевтичної галузі.

ЙОВЕНКО Михайло Григорович – 70-річчя. Народився 9 січня 1946 року в с. Окунинів Козелецького р-ну. Понад 25 років працював на різних керівних посадах на заводі "Будторгмаш", на тютюновій фабриці. Ветеран праці.

ПРИСТУПКО Ірина Миколаївна – 70-річчя. Народилася 10 січня 1946 року в с. Кобижча Бобровицького р-ну. Вчитель французької та англійської мов.

В'ЮНИЦЬКИЙ Володимир Петрович – 70-річчя. Народився 10 січня 1946 року в с. Григорівщина Варвинського р-ну. Директор Київського міського медичного коледжу.

КОПИСТКО Микола Дмитрович – 65-річчя. Народився 1 січня 1951 року в с. Хрещатке Козелецького р-ну. Працює водієм.

КАРПЕНКО Олександр Федорович – 65-річчя. Народився 1 січня 1951 року в с. Шаповалівка Борзнянського р-ну. Генеральний директор інвестиційно-виробничої компанії сучасних технологій.

КЛЮЧНИК Микола Іванович – 65-річчя. Народився 2 січня 1951 року в с. Кропівне Бахмацького р-ну. Був старшим інспектором Дарницької районної державної адміністрації м. Києва.

ДАВИДЕНКО Василь Іванович – 65-річчя. Народився 3 січня 1951 року в с. Велике Устя Сосницького р-ну. Працює механіком ПрАТ "Київоблагротехпостач".

БОНДАРЕЦЬ Василь Степанович – 65-річчя. Народився 4 січня 1951 року в с. Будище Новгород-Сіверського р-ну. Працював водієм, був приватним підприємцем.

ГРИМУД Григорій Іванович – 65-річчя. Народився 6 січня 1951 року в с. Івашківка Городнянського р-ну. Працював головним інженером, першим заступником директора державного підприємства "Національна енергетична компанія "Укренерго".

КОРЮКОВЕЦЬ Василь Григорович – 65-річчя. Народився 8 січня 1951 року в с. Слобідка Менського р-ну. Був начальником ЖЕК-103 Голосіївського р-ну Києва, працював у держадміністрації Голосіївського р-ну.

ПАРФЕНЕНКО Михайло Павлович – 65-річчя. Народився 12 січня 1951 року в с. Самотуги Корюківського р-ну. Працював у Жовтневому райуправлінні головного управління МВС України у Києві, начальником служби безпеки ЗАО "Гермес". Полковник міліції.

ЗАБОЛОТНИЙ Василь Юлійович – 65-річчя. Народився 22 січня 1951 року в с. Марківці Бобровицького р-ну. Директор українсько-американського комбінату "Растр-альфа".

МИРОНОВ Володимир Миколайович – 65-річчя. Народився 22 січня 1951 року в Чернігові. Працював завідувачем канцелярії Адміністрації Президента України, очолював головне управління документального забезпечення Апарату Верховної Ради України.

КРАВЕЦЬ Василь Павлович – 65-річчя. Народився 25 січня 1951 року в с. Орлівка Н-Сіверського р-ну. Водій ПрАТ "КЗБН "Росинка".

СИМОН Віра Георгіївна – 65-річчя. Народилася 25 січня 1951 року в с. Старий Глибів Козелецького р-ну. Понад 20 років працювала на економічних посадах на заводі "Торгмаш", потім 10 років – бухгалтером в охоронній фірмі.

ГУРИНЕНКО Надія Опанасівна – 65-річчя. Народилася 26 січня 1951 року в с. Обичів Прилуцького р-ну. Працювала провідним економістом ВАТ "Укртелеком".

ГУСАК Володимир Матвійович – 65-річчя. Народився 30 січня 1951 року в с. Володимирівка Городнянського р-ну. Директор приватного підприємства.

СИТНИК Володимир Васильович – 65-річчя. Народився 30 січня 1951 року в с. Кошани Козелецького р-ну. Був заступником начальника Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки. Учасник бойових дій в Афганістані. Заступник голови Спілки ветеранів Афганістану Печерського р-ну. Полковник у відставці.

ВЕРБЕНСЬКИЙ Михайло Георгійович – 60-річчя. Народився 1 січня 1956 року в с. Попівка Н-Сіверського р-ну. Начальник головного штабу колегії МВС України, генерал-лейтенант МВС. Кандидат юридичних наук.

КОХАН Ніна Миколаївна – 60-річчя. Народилася 1 січня 1956 року в Бобровиці. Працювала головним адміністратором ансамблю пісні і танцю МВС України.

ПРИЩЕПА Василь Михайлович – 60-річчя. Народився 1 січня 1956 року в с. Тертишники Носівського р-ну. Працював у спецслужбах. Генерал служби зовнішньої розвідки.

КРУПКО Анатолій Іванович – 60-річчя. Народився 2 січня 1956 року в с. Бондарі Козелецького р-ну.

ІЛЬЧЕНКО Анатолій Іванович – 60-річчя. Народився 8 січня 1956 року в с. Куринь Бахмацького р-ну.

ГОРКАВИЙ Сергій Кирилович – 60-річчя. Народився 13 січня 1956 року в с. Велика Загорівка Борзнянського р-ну. Працює в Апараті Верховної Ради України, член НСПУ. Заслужений працівник культури України.

ВЕРЕТЕННИК Віктор Андрійович – 60-річчя. Народився 17 січня 1956 року в с. Козилівка Корюківського р-ну.

ГОРДІЄНКО Валентина Володимирівна – 60-річчя. Народилася 29 січня 1956 р. в Прилуках. Працювала директором ТОВ "Інвестсервіс плюс". За її активної участі створена Шевченківська світлиця у Прилуках.

ШПИГ Федір Іванович – 60-річчя. Народився 30 січня 1956 р. в с. Кобижча Бобровицького р-ну. Український банкір, політик та громадський діяч. Кандидат економічних наук. Президент Асоціації аматорського футболу України. Голова опікунської ради Національного академічного драматичного театру ім. Івана Франка.

Дорогі земляки!

Рада товариства "Чернігівське земляцтво" сердечно вітає вас із ювілеєм і зичить усім доброго здоров'я, великих успіхів у житті, оптимізму, сімейного щастя, невтомного добротворства в ім'я рідної землі.

Ми – завжди разом

Шановні земляки!

Сердечно вітаємо вас, славних вихідців із древньої Чернігово-Сіверщини, з 20-літнім ювілеєм.

З того березневого дня, коли в затишному приміщенні Спілки письменників України зібралася когорта справжніх патріотів малої батьківщини, ми завжди відчуваємо міцне плече і тепле серце кожного з вас. Нам нічого ділити, крім глибокої любові до Чернігівщини – краю високих духом роботящих людей, краю неповторної природи і глибокої історії. І ми це робимо повсякденно, замислюючи спільні гуманітарні заходи, вирішуючи і глобальні проблеми, і ті, що стосуються

буквально кожної людини. На скрижах нашої спільної історії записані сотні добрих справ, без яких були б неповними складні і неповторні процеси розбудови незалежної держави Україна.

Ми щасливі від того, що столичне Чернігівське земляцтво є одним із найпотужніших у колі подібних громадських організацій. У ваших лавах рясно від імен видатних державних діячів і вчених, лікарів і митців, просвітян і працівників виробничої сфери. Вони помітні і в київській гро-

маді, і на просторах Чернігівщини. Вони справді складають золотий фонд України.

Як і раніше, на вашому загальному зібранні ми підпишемо Угоду про співпрацю на наступний рік, і тим самим відкриємо чергове десятиліття нашого єднання. Сподіваємося, що майбутнє у нас світле і радісне, незважаючи на несправедливу війну і внутрішні випробування.

Тож дозвольте ще раз привітати вашу славу велику родину з ювілеєм. Хай вас осяває образ рідного Чернігівського краю.

**Чернігівська обласна
державна адміністрація
Чернігівська обласна рада**

КРОКИ

СТАНОВЛЕННЯ

Усілякі ювілейні події спонукають до згадок про перші кроки становлення, обов'язкові труднощі і неминучі перемоги.

Безперечно, так було і двадцять літ тому при створенні Чернігівського земляцтва. Але хочу поділитися роздумами про його майбутнє – воно для мене набагато важливіше, чим подоланий цікавий і різноплановий шлях.

Започаткували нову справу в часи, коли навів зупинялися звичні механізми, безжально розривалися дружні і виробничі стосунки, обвально падала економіка. В провінції процеси відбувалися не так швидко та не менш болісно. Столиця крокувала впевненіше, мала більше надій. Знаєте, це як в родині, де батьки лишаються в селі, а діти живуть у місті і вже чогось досягли – вони більш обізнані, впевнені, навіть трохи багатші.

До подібних аналогій спонукали імениті земляки. Більшість з тих, хто першим відгукнувся на пропозицію об'єднатися, міцно стояли на ногах, мали бездоганну професійну репутацію, досягли кар'єрних висот. Згадаю лише кілька прізвищ – колишні Голова Ради міністрів УРСР, Прем'єр-міністр України Віталій Масол, Голова Верховної Ради України Іван Плющ, Голова Верховного Суду України Віталій Бойко, Генеральний прокурор України Михайло Потєбенько, плеяда митців – Юрій Мушкетик, Валерій Буймістер, Леонід Горлач, Борис Іваненко, Алла Кудлай, Петро Медвідь, Володимир Рожок. Перший голова Павло Мисник і багаторічний нинішній очільник Віктор Ткаченко... Звичайно, неабияку вагу земляцтву додав другий Президент України Леонід Кучма.

Високий інтелект і мистецький талант, державницькі позиції і глибинне розуміння суспільних процесів, ґрунтовний

аналіз економічних тенденцій і повсякчасна готовність до підтримки ділом – ось які підвалини під двадцятиліттям Чернігівсь-

кого земляцтва! Воно сповна долучилося до розбудови малої батьківщини. Горджуся тим без зайвої скромності.

Сьогодні маємо ситуацію в Україні, яка тривожно-інша. І ті напрацювання, котрими ми по праву пишаємося, на жаль, не завжди спрацьовують. Мені здається, що земляцтво останніми роками за інерцією продовжує експлуатувати вдалі і традиційні форми, чим все більше формалізує власну діяльність. Та нашому поколінню це не заважає, як і раніше, тепло спілкуватися, підтримувати давні зв'язки.

Натомість молодь, котра приходить до керівництва краю, держави, вважає себе, насамперед, громадянами світу. І лише дуже згодом – вихідцями з Мени, Вертівки, Покровського... Тож синівські борги отчому порогу відкладаються "на потім", а з ними відходять на другий і третій план об'єднання на зразок земляцтва, тепло спілкування і товаришування.

А мені цього не хочеться! Адже потенціал могутньої сили уродженців Сіверської землі ще не вичерпаний – без підтримки, допомоги важко не лише батькам у селі, а й дітям у столицях. Тож давайте думати, як нам влити молоде вино у вже добряче постарілі міхи.

Нам є чим пишатися. І ким. Скільки цінного і корисного започатковано земляцтвом за два десятиліття! Та, певен, не мали б такої системної, плідної і яскравої діяльності, якби не подвижницька робота членів Ради, редколегії газети "Отчий поріг", беззмінних активістів. Низький уклін всім, хто тримає в своїх руках ту незримую нитку, що перев'язує пуповину з батьківською землею всіх її дітей!

Невипадково в гімні нашого земляцтва є такі рядки:

*"І озера, і діброви
понад кручами Десни,
Ми, біляві й чорноброві, –
ваші дочка і сини.
Наша дружба, наше братство –
наче сонце золоте.*

*Хай Чернігівське земляцтво
розквітає і росте".*

З молодим ювілеєм!

Петро ШАПОВАЛ,
голова Чернігівської
обласної ради (1994–2001 рр.) та
голова облдержадміністрації
(1994–1998 рр.)

Фото Ганни СКРИПКИ

З думою про ювілей

Так можна охарактеризувати роботу традиційної земляцької конференції, на яку зібралося понад 100 активістів – члени та почесні члени Ради, делегати районних відділень. Йшлося про майбутні загальні збори, а відтак і про сподіяні силими районних відділень справи за нинішній рік.

Головував на зборах Віктор Ткаченко. Свою доповідь голова Ради земляцтва розпочав так:

– Шановні земляки!

22 березня наступного року Товариству "Чернігівське земляцтво" виповнюється 20 років. Багато це чи мало? Якщо порівнювати з віком нашої Держави, а їй 25, то це немало.

Особливо, коли взяти до уваги ті добрі справи, які записалися на скрижалі історії завдяки вам. І це при тому, що нашій Україні нелегко дається шлях розбудови справді вільної демократичної держави, надто останні 2 роки, коли на східних рубежах нашої землі ллється кров захисників, серед яких багато вихідців і з нашого Сіверського краю.

Всі ці події проходять крізь душу нашого дружного земляцтва, бо ми є невід'ємною частинкою всього народу, нам болить кожна рана бійця, кожна сльозина згорьованої матері чи дружини,

стурбований погляд осиротілої дитини.

Тривожні часи змушують усіх нас ще більше любити і свою малу батьківщину. Це видно з того, як активно пра-

всілякі реформаторські експерименти чиновників різного рангу. Добре, що земля, благословенна Богом, родить ясно жито-пшеницю, що не впадають у розпач рядові українці, бо все-таки вірять у майбутнє рідної країни. І з ними поряд знаходиться ви, люди високого обов'язку та честі.

Потому Віктор Вікторович детально зупинився на досягненнях районних відділень та об'єднань. Після того в обговоренні доповіді взяли участь Євген Клименко, Микола Компанець, Петро Назимко, Микола Ткач, Андрій Курданов, Олексій Орехович та інші.

Голова Ревізійної комісії Олег Проценко проаналізував фінансовий стан роботи Чернігівського земляцтва.

Були вручені почесні відзнаки земляцтва. Прізвища нагороджених будуть оприлюднені в наступному числі газети "Отчий поріг".

**Наш кор.
Фото Ганни СКРИПКИ**

цюють більшість наших районних відділень, як вболівають наші активісти і за долю держави, і за добробут кожного земляка, що нині мешкає на священних берегах Десни, прагнучи зберегти вікові традиції пращурів, пережити

БІЛЯ витоків

Дорогі вихідці з славної Чернігівщини!

Радий привітати всіх вас від імені Українського фонду культури з 20-річним ювілеєм із часу заснування вашого земляцтва.

Ви прийшли на високі київські кручі різними шляхами і в різний час. Так розпорядилася доля, коли відірвала вас від рідного порога, від стежок дитинства і повела у світ широкий. Та, мабуть, ваша любов до малої батьківщини така глибока, що й через літа звела вас, людей різних професій і поглядів, вчених і політиків, освітян і митців, у велику дружну родину з єдиним бажанням – відчувати плече одне одного, робити все можливе для того, щоб древній Сіверський край розквітав у барвистому веселковому сяйві всієї великої України. Княжі Чернігів, Любеч і Новгород-Сіверський пронесли через століття славу поліщуків, козацький Батурин і висока мистецьким духом Качанівка, центр духовності Ніжин із його знаменитим Гоголівським вузлом – все це знаки великої минувшини, історичне коріння, без якого не буде майбуття.

Не з чуток знаємо, яку велику духовну роботу веде нині ваш багатотисячний колектив. Видаються книги авторів-земляків, будуються і реставруються церкви, оті собори людських душ, за висловом незабутнього Олеся Гончара, проводяться конкурси обдарованих юних літераторів і митців, творяться нові пісні, доглядаються могили воїнів-визволителів часів Другої світової війни і вшановуються подвиги новочасних захисників України, відроджуються давні острови культури в різних куточках області. Все те чиниться зусиллями ваших патріотів, що навіть у нинішній складний час живуть високими ідеалами служіння рідному народові, не шукаючи вигоди для себе особисто.

Ви стоїте біля витоків високої духовності, без якої не може бути й мови про витворення великої, сильної держави Україна. Тож хай вам Бог допомагає й далі високо нести святе знамено служіння рідному народу.

Слава вашій великій чернігівській родині!
Слава Україні!

Борис ОЛІЙНИК,
поет, Герой України,
голова Українського фонду культури,
почесний голова столичного
Полтавського земляцтва

ПОКЛИК рідної землі

Кому невідоме щемке тяжіння до рідної землі дитинства, коли навіть найвищі блага життя видаються неповноцінними, позбавленими духовності? Так було і в мене, коли я після бурхливих подій початку 90-х років перебрався з тихого Чернігова до столиці.

Маючи високу посаду в Києві, що зобов'язувала мене жити загальнодержавними масштабами, я все одно ловив себе на думці: те, що відбувалося на Сіверщині, таки найближче, бо торкається тих проблем розвитку, які добре знав із попередньої роботи. Хотілося зберегти все краще з минулого, допомогти землякам розібратися в часто руйнівних процесах, без яких не обходилася жодна революція. І добре, що, як показав час, я був не одинокий, що таких патріотів Чернігівщини проживало в Києві досить багато.

Отак у тривожних роздумах і підійшли ми до вікопомного безрезневого дня, коли зібралися в особняку Спілки письменників на перші установчі збори. А трохи згодом саме ті перші відчайдухи запропонували мені очолити нині ушлюблене Чернігівське земляцтво. Ясна річ, було важко починати діяльність з нуля: не було законодавчої бази, та й досвіду такої громадської роботи не було, хоча я встиг і школою покерувати, і згодом цілою областю. Зате бажання зробити щось добре для малої батьківщини перехлюпувало через край при кожному спілкуванні з столичними земляками, з друзями в рідній стороні. Той поклик до єднання перевершував усі меркантильні інтереси, що свідчило про високий патріотичний дух людей різних професій та уподобань, статі й віку. Не було у нас солідного приміщення для зібрань, не були вироблені структура та напрямки роботи, але навіть на перших зібраннях невеликого колективу, що нараховував зо дві сотні земляків, ми прагнули заглянути в майбутнє й вірили, що рано чи пізно столичні чернігівці створять цілу армію істинних патріотів і доведуть правильність старої української приказки: толока – великий чоловік.

За ті три роки, що мені довелося потрудитися очільником земляцтва та з незалежних від мене причин – мав податися консулом в російську Тюмень, здати портфеля славному Віктору Ткаченку, – я встиг ще більше полюбити своїх земляків, справжніх патріотів малої батьківщини. І радий, що вони й нині, коли земляцтво стало багатотисячною родиною, не зневірилися в ньому, в могутній силі колективної енергії. Незважаючи на всілякі фізичні болячки, я завжди залишаюся в земляцькому строю, бо в ньому знаходиться місце тим, хто мріє перетворити древню княжу Сіверщину на благодатний край. З таким настроєм зустрічаю і наш перший колективний 20-річний ювілей.

Павло МИСНИК,
перший голова
Чернігівського земляцтва

Вам рости і діяти

Шановні чернігівці, славні сини й доньки одного з найчарівніших куточків великої України.

Від імені Національної спілки письменників України вітаю всіх членів вашого потужного багатотисячного столичного земляцтва з 20-річчям створення.

Радий нагадати, що саме в приміщенні Спілки письменників відбулося народження вашої громадської організації березневої пори вже далекого 1996 року. Тоді в наших стінах зібралася невелика група патріотів Сіверщини, збори вів тодішній письменницький голова видатний прозаїк Юрій Мушкетик, серед ініціаторів було й чимало його колег по перу. Тоді й розпочався славний шлях вашої великої родини, покликаної гуртувати всіх, хто живе не хлібом єдиним, хто має за честь служити малій батьківщині і словом, і ділом.

У вашому земляцтві багато робиться для того, щоб художнє українське слово не загасало під тиском всіляких суспільних негараздів. Знаємо, якої слави зажили ваші унікальні тематичні календарі, присвячені рідній Чернігівщині, інші краєзнавчі дослідження, що склали б честь цілій окремій державі, і робиться це без сподівання на підтримку з боку влади. Єдине ваше земляцтво ось уже стільки часу видає позбавлену бульварщини патріотичну газету, на сторінках якої регулярно друкуються твори земляків-письменників. Не пасуть задніх у всеукраїнському літературному процесі й ваші відомі майстри слова. Гуртується творча молодь області, закликана на різноманітні конкурси, що дає можливість бачити велику перспективу плекання нових Довженків та Тичин, які будуть гідно продовжувати розвій рідної літератури. Ваші земляки-літератори активно працюють і в межах всієї Спілки письменників, складаючи її чималу часточку.

Вітаючи всіх вас із ювілейним святом, хочеться побажати славному земляцтву всіляких успіхів, творчих звершень в ім'я великої і славної України. Незабутній ваш земляк Павло Тичина у далекі часи закликав:

***І рости, і діяти нам треба
Так, щоб аж гриміло з краю в край.***

Отже бажаємо вам тільки рости і діяти, утверджуючи високий дух патріотизму, любові до Сіверщини, до всієї України.

Михайло СИДОРЖЕВСЬКИЙ,
голова Національної спілки
письменників України
Фото Ганни СКРИПКИ

Це приходить з роками. Бо в юності не так часто згадуємо про отчий поріг, те місце, де наша пуповина закопана, не завжди маємо змогу приїхати за тисячі кілометрів і поклонитися білій хатинці, де вперше вимовив найсвятіше слово "мама"...

Святість душі і слова

Нині, коли посивіли скроні, вкотре дякую долі, що повернула мені щастя відчувати себе сином землі Сіверської, що ось уже 20 років я живу в родинних обіймах Чернігівського земляцтва, де ми духовно об'єдналися під знаменом любові до рідного краю, до матері України.

"Чуття єдиної родини" – так назвав наш славний земляк Павло Тичина отє сердечне єднання, що зігриває і допомагає нам завжди, особливо сьогодні, коли над Україною нависла загроза. На жаль, нині, попри Мінські домовленості, на сході країни палають заграви, стріляють міномети і "Гради", йде повномасштабна військова агресія з Росії.

З тяжким болем у серці ми сприймаємо трагічні новини з телеекранів про загибель молодих героїв. Захищаючи честь і незалежність української держави, вони віддають найдорожче – своє життя. Серед захисників Вітчизни є багато і наших земляків. Нещодавно я зустрічався з ними в зоні АТО. І знаєте, що бійці попросили привезти на лінію розмежування з бойовиками? Сказали: привезіть більше книжок українською мовою. Про історію козацтва і рідний край, про хороших людей та їхні добрі справи заради України...

Я щиро вдячний голові Чернігівського земляцтва Віктору Ткаченку, а також його найближчим помічникам Тетяні Літошко та Надії Сорокопуд, які допомогли зібрати чималу бібліотечку. Ці книжки, що були видані за 20 років діяльності Товариства, були доправлені бійцям на передову.

Як сказано у Біблії, не єдиним хлібом живе людина, а й словом. А ще я згадую мудру пораду українського філософа Григорія Сковороди: "Що не закарбовано у слові, приречене на забуття". Саме ці слова були стимулом, коли я збирав документальні матеріали про історію Чернігівського земляцтва та кращих людей, які створили й примножують славу нашого Товариства. Мої книги "Моя Чернігівська родина", "З людьми і для людей", а також біографічні повісті про Бориса Іваненка, Володимира Пушкарьова, Івана Майдана, Миколу Компанця, Дмитра Волоха та інших знамих земляків я подарував учасникам АТО на східних кордонах України.

А з якою радістю в очах воїни розглядали книги видатного українського поета, лауреата Національної премії України імені Т.Шевченка Леоніда Горлача. На кожному примірнику своїх творів автор написав героям побажання щасливої служби і миру, а головне – повернутися живими до рідного дому.

Зацікавили військових також інші видання Чернігівського земляцтва, особливо раритетні щорічні календарі, а також часопис "Отчий поріг", який цікаво інформує про активну діяльність нашого Товариства, що готується до 20-річного ювілею.

Звичайно, це не такий великий відрізок часу, та для кожного з нас він має особливе значення. Бо це наша історія, наша біографія, наше життя, яке вже не можна уявити без земляцької родини.

Завершити свою сповідь хочу словом неазабутнього земляка Олександра Довженка: "Будем щасливі і вдячні рідній землі, що нагодувала і напоїла нас не тільки хлібом і медом, а й чистими думками, любов'ю до людей, співчуттям до людського лиха, гнівом до ворога..." Які геніальні слова і як вони нам потрібні сьогодні, щоб зберегти нашу Україну!

Петро МЕДВІДЬ,
заслужений журналіст України, полковник у відставці
Фото Ганни СКРИПКИ

Дорогі чернігівчани!

Широ вітаю з 20-річним ювілеєм з дня створення вашого товариства, зичу вам та вашим рідним – і в Києві, і на Чернігівщині, міцного здоров'я, всіляких успіхів, добра, миру і щастя.

20 років історії Чернігівського товариства співпали з епохальними подіями в Україні. Ми українці – волиняни, закарпатці, луганчани, кияни, львів'яни, тернопільчани, спільно творили і творимо історію своєї суверенної і незалежної держави. Всі ми разом стояли на Майдані гідності, освяченому кров'ю найкращих синів українського народу. Всі ми родом з Майдану, стали гідними спадкоємцями славної козацької історії рідної землі, нашої неньки-України, усвідомили, що на шляху до свободи потребуємо взаємної довіри, здатності до рішучих дій заради зростання добробуту людей. А для цього потрібні зусилля і згуртованість.

Тож процес єднання людей у громадські товариства є закономірним і своєчасним. Земляцький рух – це унікальне явище у нашому суспільстві, бо земляцтва – це модель суспільства, його толерантність, порозуміння, єднання в любові до рідного краю для спільної праці в ім'я незалежної України. І як приємно, що приклад у цій важливій справі подає добірне Чернігівське земляцтво у Києві.

Нехай і надалі земляцький рух яскраво засвідчує попит людей до єднання, їх вірність своєму народові, батьківській землі, уквітчаній неповторними барвами нашого дитинства і юності.

Доброго всім здоров'я, мирного неба і нових успіхів під ясними зорями Десни і Дніпра.

Михайло СОРОКА,
голова правління
Київської спілки журналістів НСЖУ

Земляцтво моє рідне

Про Чернігівське земляцтво я дізнався невдовзі після його утворення від мого друга журналіста Михайла Рекунова, з яким я дружив ще в Чернігові. Отож зразу і пішов до офісу земляцтва на Спортивній площі. На стіні офісу красувався такий напис: "Вас віта Чернігівське земляцтво – острівочок рідної землі", розвішені фото відомих земляків. В мене зразу потеплішало на душі. Мене привітно зустрів незабутній Борис Васильович Іваненко, спитав звідки я, запропонував написати заяву про вступ до земляцтва. Так я й став членом нашої родини.

Чернігівське земляцтво мені дуже дороге. Про всесвітньовідомих земляків, вихідців з Чернігівщини, я багато читав і знав про них, а в земляцтві взнав ще більше. Тут я зустрів своїх давніх знайомих, друзів з Чернігова, з якими наші дороги розійшлися на багато років, знайшов нових друзів. Мені приємно з ними спілкуватись. Мое рідне село Гусавка Березненського району, а коли в 1959 р. району не стало, Гусавку віднесли до Чернігівського району, а потім до Менського. Тому я є членом Чернігівського і Менського осередків земляцтва. Я часто буваю в земляцтві. Приходжу туди, як на побачення зі своєю юністю. Невід'ємною частиною земляцтва є часопис "Отчий поріг", де розповідається про наших земляків. Працює там талановитий колектив і багато дописувачів. Я і сам є дописувачем "Отчого порогу".

Чернігівське земляцтво впродовж 20 років наполегливо працює. За цей час так багато зроблено добрих справ для своєї малої батьківщини, постійно надається допомога землякам. Очолує земляцтво талановитий керівник Віктор Ткаченко.

Побахання шановному земляцтву і надалі так тримати!

Микола БУКАТИЙ

Земляцтво – не комета

Поїздивши по світу, політавши, поплававши в холодних північних морях і в теплих водах безмежжя океанів, я пришвартувався до пірсу Дніпровського басейнового управління водних шляхів. Все-таки близька душі і серцю стихія. Тим більше ця стихія подобалась мені.

Звикнувши до суворого підпорядкування по службі, чути про неофіційне спілкування було незвично. Через деякий час за вказаною адресою до земляцтва я зайшов сам. Зустріли мене, як і належить зустрічати гостей, Борис Іваненко і Леонід Горlach, який і був редактором "козирної" газети "Отчий поріг". Я прийшов туди – і залишився там душею назавжди.

Чи дороге мені земляцтво?

Безумовно.

Як і в будь-якій демократичній організації тут є елементи бюрократизму. Без них – ну ніяк! Перезнайомився з багатьма

чудовими людьми. Відчув в собі дружнє дихання. Ввійшов в інший світ спілкування. Відкрив душі і таланти близьких людей. Я сприймаю їх такими, якими вони є. Якби не земляцтво – наші дороги в житті розійшлися б із Миколою Ляшенком, полковниками Петром Медведом, Григорієм Шкрібелем, генералами Анатолієм Карацюбою, Анатолієм Собою, з заступниками голови Ради земляцтва Миколою Борщем та Володимиром Пушкарьовим, Миколою Скрипцем, братами Стратілатами – список можна продовжувати до безмежності. Це когорта особливих людей.

Громадські організації, як і будь-які державні та інші утворення, організовуються, розцвітають і гаснуть. Вони як комети, що летять у космосі, залишаючи за собою яскравий шлейф світлого шляху. Я ж вірю, що наше земляцтво не повторить долю комети, а сяятиме стабільною зорею довгі літа.

Віктор ЧЕРНЕНКО

Те, що земляцтво стало великою родиною, сьогодні вже ні в кого не викликає сумнівів. Водночас земляцтво відкрило для кожного з нас духовні обшири Чернігівщини. Всіх нас єднає предківська земля, і всі ми в ставленні до неї є однаковими дітьми.

Предківське КОРИННЯ

Тож, коли у 2001 році члени Менського осередку обрали мене своїм керівником, я поставив собі за завдання відкривати затемнені сторінки нашої історії, відроджувати пам'ять про знакові дати, віддавати належну шану славетним уродженцям рідного краю, доносити інформацію до широкого загалу і особливо до дітей, вселяючи в них гордість за рідну землю та патріотичні почуття. Для цього були налагоджені тісні стосунки з керівництвом району. Так, у 2001 році ми спільно відзначили 160-річчя з дня народження письменника й етнографа Данила Мороза на його батьківщині в с. Ленінівка. А в 2002 році за нашою ініціативою було урочисто й широко відзначено 850-річчя першої літописної згадки про селище Березне. У 2003 – 850-річчя міста Хоробор, що нині є селищем Макошине. Разом з керівництвом району та Національним університетом ім. Т. Г. Шевченка у 2003 році було проведено науковий круглий стіл з нагоди 170-ї річниці з дня народження видатного правника О. Ф. Кістяківського. У місцевій школі було відкрито куточок з експозицією про життя вченого. У 2013 році нами були зібрані і передані матеріали з життя і діяльності родини Кістяківських для експозиції в Менському краєзнавчому музеї. А 20 січня 2015 року у Києві на будинку 14–6 по вул. Антоновича

(Горького), було відкрито пам'ятну дошку на його честь. Спонурував виконання робіт С. Довгий.

У с. Феськівка народився відомий перекладач Г. Кочур. Спільно з керівництвом району до 100-річчя з дня його народження на стіні місцевої школи було відкрито пам'ятну дошку. У школі створено також куточок Г. Кочура.

Наша Менщина, як і вся Чернігівщина, багата на славетних людей як у минулому, так і нині. У с. Данилівка народився майстер-реконструктор української бандури Олександр Корнієвський.

У Волосківцях народився народний художник України, лауреат Державної премії ім. Т. Г. Шевченка, автор цілого ряду монументальних пам'ятників, у тому числі пам'ятників жертвам Голодомору в м. Мена та в парку Слави в Києві, А. Гайдамака.

Кожного разу ми обов'язково ведемо з собою зібрані книжки для бібліотек: шкільних та районної. Слід відзначити Надію Данилевську, яка свого часу доклала для цього багато праці. Всі заходи лягають на плечі активістів осередку. Серед них: В. Терещенко, В. Гавриш, Л. Ігнатченко, В. Матяш, М. Полоз, Н. Чеховська, Н. Сподаренко, В. Яцухно, раніше також – В. Андрійчук, Л. Саченко, С. Морозюк, Н. Розстальна, М. Якуб, Н. Ручкіна, І. Корбач.

Для поїздок та проведення заходів транспортом забезпечує О. Калинський. Ми щиро вдячні йому за це.

Звичайно, що всіх проведених заходів та добрих справ за ці роки не перелічиш, отже я зупинився лише на тому, що пройшло крізь моє серце і розум.

Микола ТКАЧ,
голова Менського відділення

Меняни нагороджують

На свято Введення Пресвятої Богородиці у храм активісти Менського відділення Людмила Ігнатченко, Ніна Коваль та українка за національністю, яка постійно мешкає в Австрії, Зоя Савченко, відвідали Національний культурно-мистецький та музейний комплекс "Мистецький арсенал", де проходить виставка шедеврів світової пластики. Дуже символічно, що саме в тому примі-

щенні заступник керівника Менського відділення Валентина Терещенко вручила землякам посвідчення члена земляцтва та пам'ятний ювілейний значок, випущений до 20-ї річниці з дня створення Чернігівського земляцтва.

А в Міжнародний день волонтера в молодому сквері "Добровольць" відбулося підняття прапора батальйону ОУН. Ініціаторами даного заходу

були бійці-добровольці, воїни-афганці на чолі з головою правління громадської організації "Застава" Анатолієм Солянником. На патріотичний захід були запрошені земляки-меняни. Після підняття прапора Анатолію Соляннику було вручено посвідчення та ювілейний значок Чернігівського земляцтва.

З берегів Чибрижу

У кожного з нас є священна річка дитинства. Навіть коли від неї залишився тільки невеличкий слід. Навіть якщо вона від народження не отримала статусу великої. Для городнянців такою є річечка з дещо незвичною назвою Чибриж. Саме з берегів її та інших неповторних красою куточків району й вийшли патріоти рідного краю, аби об'єднатися в Києві для спільної роботи заради процвітання Городнящини.

Тихого грудневого дня вони зібралися традиційно в приміщенні Міжнародної Академії при Президентові України для підсумкових річних зборів. Заслугує поваги позиція районної влади щодо співпраці з столичними земляками – здолавши чималу відстань, прибули на розмову голова Городнянської райдержадміністрації Світлана Ященко, голова райради Олександр Левченко та міський голова Андрій Богдан. І сам факт участі, і ділові виступи гостей засвідчили: тільки при спільній роботі можна досягти успіхів у розбудові сильної держави.

А що зроблено за цей рік було таки багато, засвідчили і виступи гостей, і доповідь керівника Городнянського відділення земляцтва нестаріючого ватага Петра Назимка, і слова активних земляків Анатолія Кобзаря, Юрія Пінчука, Степана Скидана, Михайла Твердого, Миколи Богдана та інших. Ось лише короткий перелік основних здобутків, наведений у доповіді Петра Сергійовича.

За сприяння керівництва Городнянського регіонального відділення земляцтва Міністерство охорони здоров'я України надало центральній районній лікарні медичне обладнання на суму 500 тисяч гривень. З держбюджету виділено 42 тисячі гривень на проектування системи теплозабезпечення дитячого садка в Городні. Земляцтво надало фінансову допомогу обласній школі-інтернату в сумі 100 тисяч гривень. Надано дієву допомогу в створенні історичного музею в райцентрі, передано 20 тисяч гривень на організацію й облаштування експозиції. Надано допомогу з очищення річки Чибриж та облаштування міського пляжу. Науковець і поет Анатолій Мойсієнко організував зустріч письменників з бібліотекарями району та передав їм книги.

Було чимало й інших гуманітарних акцій.

У зборах взяли участь та виступили голова Ради Чернігівського земляцтва Віктор Ткаченко, заступник голови Ради земляцтва Микола Борщ та поет, головний редактор газети "Отчий поріг" Леонід Горlach. Палке слово любові до малої батьківщини виголосив легендарний земляк Герой України Левко Лук'яненко.

Було вирішено й організаційне питання. Через поважний вік Петро Назимко склав свої керівні повноваження, залишившись почесним головою відділення. Керівником обрано Миколу Богдана.

Наш кор.

А роки летять

Від народження – дійшли до юності... І сьогодні можна згадати немало добрих справ, що супроводжували в ці 20 років діяльність Коропського відділення.

Серед них подарунків – 60 комп'ютерів для шкіл району (2008 рік), періодична допомога лікарськими засобами та медичним обладнанням лікарням району, більш як сімдесят консультацій та дев'ять хірургічних операцій в спеціалізованих медичних закладах столиці при допомозі членів земляцтва М. Грицяя, А. Карацюби та В. Руденка.

Щорічні консультації з юридичних та пенсійних питань надавали землякам О. Рубаник, П. Васюк та О. Лупко, в тому числі із виїздом в смт. Короп та села району.

Наразі успішно реалізується єдиний в Чернігівській області соціальний проект – працює пункт гарячого харчування для соціально незахищених людей похилого віку в смт. Понорниця, який сьогодні став справжнім духовним центром спілкування для старшого покоління.

Впродовж останніх десяти років при наполегливості члена земляцтва С. Ковтуна започатковані і успішно проводяться у районі пленери художників, що стали помітним мистецьким явищем не тільки на Коропщині, а і в області.

При матеріальній підтримці членів відділення відбудовані церкви в с. Оболоння та с. Жовтневе. В цій справі активно проявили себе М. Вареник, П. Васюк та В. Жижжун.

Окремо хочеться виділити діяльність Тетяни Синякової, яка щиро опікується та матеріально допомагає школі-інтернату села Вишеньки.

Значний вклад у запровадженні свята "День села" у своєму Оболонні зробила Антоніна Гавриленко, яка не тільки прославляє рідний край своїми віршами, але й стала вправним режисером цього дійства.

Щиру подяку заслужує В. Жижжун, який багатьом молодим землякам допоміг у працевлаштуванні та забезпеченні гуртожитками.

Серед останніх справ – активна допомога учасникам АТО, в яку значний вклад роблять члени земляцтва С. Кудін, П. Васюк та С. Ковтун.

Загалом за 20 років членами відділення надана допомога землякам більш як на триста тисяч гривень, в першу чергу соціально незахищеним та малозабезпеченим жителям району.

Успішній роботі сприяли тісні стосунки, що з самого початку склалися між відділенням земляцтва та адміністрацією району і райрадою. Сьогодні планується розширення цієї роботи за рахунок посилення зв'язків із сільськими радами, школами району, меценатами. Сподіваємось, що активну роль в цьому зіграє і новостворене молодіжне крило відділення, яке розпочинає свою роботу.

Добрі слова можна сказати практично про кожного члена відділення, хто мав змогу навідуватись в рідні села, зустрічатися з земляками, вносив свіжий подих інформації зі столиці, допомагав словом і ділом.

Володимир Буглак,
голова Коропського відділення

Прилучани – люди справи

Мабуть, самою роботою, що триває ось уже з жовтня 2000 року, Прилучке відділення земляцтва доводить: людина цінується не за гарні слова, а за конкретні справи. Про це й говорилося на звітних зборах. На них завітали: голова Прилучської районної державної адміністрації Валентина Ковтун, голова Прилучської райради Василь Малик, заступник голови Ради земляцтва Володимир Пушкар'юв та головний лікар Прилучького дитячого будинку "Надія" Надія Ющенко.

Відкрив засідання голова осередку Павло Кривонос, який виголосив коротку звітну доповідь. У ній Павло Олександрович зупинився здебільшого на роботі відділення за поточний рік. Ключовою була благодійна робота з обслуговування учасників АТО. Згадавши про багато конкретних прикладів матеріальної та моральної допомоги воїнам та їх родинам, присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять земляка Героя України Олега Міхнюка.

Йшлося також про опіку над обласним будинком дитини "Надія", світлицею заслуженого артиста України Бориса Харитонова та інш. Не забули і про проблеми виховання молоді. Показовим у цьому напрямку були заходи щодо відзначення 425-ї річниці заснування села Гурбинці та 40-ліття відкриття в ньому школи. Керівник Срібнянського відділення Микола Поета подарував

школярам комп'ютер. Відбулася презентація книги, виданої за кошти Миколи Поети, до якої увійшли два історичні дослідження: "Сказание о Гурбе" Є. Куценка та "Над Лисогором та Глинною" О. Вовк. Присутнім продемонстрували відеофільм про рідне село, що був відновлений та виготовлений за його сприяння. Були порушені й інші важливі питання.

З оцінкою роботи осередку та планах на наступний рік виступили Тамара Федосієва, Микола Халимоненко, Борис Войцехівський та заступник голови Ради товариства Володимир Пушкар'юв.

Людмила ТИМОФІЄВА

Світанок словацької та чеської дружби

Як і кожен населений пункт Чернігівщини, свою неповторну особливість має і село Світанок на Ніжинщині. Його характерною рисою є тісні міжнародні зв'язки, які сягають корінням часів Другої світової війни, коли фашистські пілоти знищили ешелон із пораненими воїнами чехами та словаками. Останнім часом зв'язки дещо ослабли. Але 16 грудня 2015 року жителі Світанку знову приймали у себе делегацію членів Всеукраїнської Спілки ветеранів війни, у складі якої були і представники Чернігівського земляцтва Сергій Кудін та Володимир Сидельов, а також аташе з питань оборони Посольства Чеської республіки в Україні пан Павел Келбл.

В урочистій зустрічі взяли участь голова райдержадміністрації В'ячеслав Івашин, голова районної ради Олег Бузун, голова Спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) Сергій Ступак, заступник голови райдержадміністрації Оксана Мелашенко, заступник голови районної ради Наталія Березка,

Світанківський сільський голова Людмила Касса, громада села, ЗМІ.

У рамках візиту члени делегації відвідали Світанківський музей українсько-чесько-словацької дружби.

Багато експонатів міститься в експозиції "Велика Вітчизняна війна 1941–1945рр." Кожна його реліквія, фотографія ще і ще раз нагадує про далекі, але незабутні часи суворих випробувань, які випали на долю нашого народу. В центрі експозиції діорама, яка відображає події, що відбулися на станції Яхнівка в далекому 1943 році. 14 жовтня військовий ешелон з чехословацькими воїнами пересувався на фронт. Тільки-но прибувши на станцію Яхнівка, отримав нищівний удар від ворожої авіації. В бою загинули 54 чехословацьких воїни, які поховані в братській могилі. Посмертно вони були нагороджені чехословацьким військовим хрестом.

Біля музею нині є братська могила чехословацьких воїнів.

У 2008 році 14 жовтня на ній було встановлено відновлений первинний пам'ятник, який випадково зберігся на місцевому кладовищі. На мармурових плитах викарбувані імена загиблих воїнів.

Присутні відвідали братську могилу чехословацьких воїнів та меморіал загиблим односельцям, де поклали квіти та вшанували пам'ять всіх полеглих на фронтах Другої світової війни.

Сергій КУДІН,
голова об'єднання ветеранів війни

І слово, і квіти шани

Вчерговий раз Микола Поета, голова об'єднання ліквідаторів-чорнобильців, збирав активістів. Традиційно були покладені квіти до пам'ятника чорнобильцям у Деснянському районі Києва. За дружнім спілкуванням згадали тих, хто не зміг бути присутнім через стан здоров'я або й відійшов у засвіти. Ті незабутні сторінки історії оживали у споминах Миколи Компанця, Дмитра Волоха, Валентини Пархоменко, Анатолія Кезлі, Федора Савченка.

Ця зустріч була важливою ще й тому, що напередодні з'явився Указ Президента України про всенародне відзначення майбутнього 30-ліття Чорнобильської трагедії. У зв'язку з цим наші чорнобильці намітили низку заходів.

Ганна СКРИПКА
Фото автора

Для загального

Ічнянське відділення земляцтва впродовж багатьох років прагнуло виконувати завдання, які програмувалися накресленнями керівництва земляцтва та потребами нашої славної малої батьківщини. Безперечно, ми не мали можливості впливати на формування політичного курсу України, зате робили все можливе для збереження і примноження її духовного потенціалу.

ДОБРА

Так, ми підтримали видання та презентацію книг Володимира Балабая "На землі Ічнянській", Станіслава Маринчика "Сузір'я талантів", альманаху літераторів Ічнянщини, які гуртуються в об'єднанні "Криниця". Не були сторонніми земляки і під час презентації унікальної книги Віталія Шевченка "Літератори Ічнянщини, 100 імен та 700 відомих ічнянців".

Ічня славиться своїми мистецькими досягненнями. Варто назвати лише ім'я видатного скульптора Івана Мартоса. Ми допомогли створити документальний фільм "Сочинил и извоил Иван Мартос родом с Ични" та організували його презентацію в Будинку кіно Києва. Завдяки активній участі наших земляків споруджено та відкрито пам'ятник Т. Шевченку в Ічні. Як і пам'ятник ліквідаторам аварії на ЧАЕС.

В центрі нашої уваги постійно перебуває 200-річна Воскресінська церква в рідній Ічні. На радість людям забували кронами парк в селі Бурімка та двоhekтарний яблуневий сад в селі Вишнівка на батьківщині академіка Віктора Пабата.

Війна на Донбасі постукала і в наші серця, тому Ічнянське відділення активно підтримує своїх захисників фінансово: допомагаємо у забезпеченні бронезилетами, медикаментами, продуктовими наборами, теплим одягом підрозділи 95-ї авіомобільної бригади, батальйони "Айдар", "Київська Русь", учасників АТО з Ічнянщини (41-й і 13-й батальйони), фінансово допомагаємо в лікуванні учасників АТО у військовому шпиталі Києва.

Це тільки невеликі контури благодійної діяльності нашого відділення, хоча до духовного джерела, якому ми не даємо загаснути, можна віднести і десятки творчих зустрічей наших митців з земляками, і численні пізнавальні поїздки, які тільки об'єднують наш колектив.

Микола ВОЩЕВСЬКИЙ,
голова Ічнянського відділення

Ветеранське об'єднання було створене 7 травня 2002 року. Першим керівником був обраний Микола Купченко.

Підводимо підсумки

До його складу ввійшло 82 ветерани ВВ війни. В лютому 2003 року паралельно була створена об'єднана група воїнів-інтернаціоналістів та миротворців, яку очолив ветеран війни в Афганістані Сергій Кудін. Група, яка складалася з 23 чоловік, 23 лютого 2010 року влилася в об'єднання ветеранів ВВв. Керівником був обраний Микола Купченко, заступником Сергій Кудін. З 1 листопада 2011 року об'єднання отримало нову назву – ветеранів Великої Вітчизняної війни, учасників бойових дій на території інших держав та тих, що брали участь у миротворчих операціях ООН, головою якого обрано Сергія Кудіна. В травні на виконання Указу Президента України в назві об'єднання Велика Вітчизняна війна замінена на Другу світову. З 18 грудня в цьому реєстрі з'явилися і ветерани АТО.

Впродовж своєї діяльності членами об'єднання, незважаючи на їх поважний вік та інвалідність, було зроблено багато корисних суспільних та благодійних справ, серед яких: регулярні зустрічі ветеранів-фронтовиків до 9 травня, визволення України та Чернігівщини, Дня скорботи, інших пам'ятних дат для ветеранів війни; регулярні зустрічі із школярами та студентами задля патріотичного виховання молоді через розповіді та героїчні приклади ветеранів; виготовлення відеофільму та стенду про ветеранів-фронтовиків Чернігівщини; розшук родинних витоків переселенців сім'ї Мартиненків з Чернігівщини до Грузії; організовані поїздки ветеранів на Чернігівщину, самостійно та в складі делегацій; налагоджено співпрацю з ветеранськими організаціями Чернігівщини та Києва, організовані спільні заходи; надано посильну допомогу сиротинцям, інтернатам, сім'ям загиблих, безвісти зниклим і інвалідам війни Чернігівщини та членам об'єднання; відкрито пам'ятний знак у смт. Понорниця Коропського району та пам'ятник в м. Носівка, підтримано в належному стані інші пам'ятні місця та багато іншого.

На сьогодні до складу об'єднання входять 13 ветеранів Другої світової війни, 39 воїнів-інтернаціоналістів, 2 миротворці та 1 учасник АТО. На жаль, роки беруть своє.

Запрошуємо нових ветеранів приєднатись до об'єднання.

Владислав РЕЙСЬКИЙ,

заступник голови об'єднання ветеранів війни

Найзначнішою подією в житті нашого осередку було відкриття 2013 року в Семенівці світлиці Т. Шевченка. Її засновано за ініціативи земляка Кобзаря шевченкознавця В. Портянка, а до її відкриття доклали чималих зусиль голова районного відділення земляцтва Є. Клименко та відомі українські скульптори-брати І. і В. Липовки, лауреат Національної премії України ім. Т.Г. Шевченка П. Печорний.

До рідних витоків

Наше відділення також провело в Семенівці чотири турніри з настільного тенісу на Кубок земляків та призи Є.Клименка, який в далекому 1968 році був чемпіоном району з цього виду спорту. Один з переможців турнірів О. Вавричев виборов перше місце в обласних змаганнях параолімпійців і увійшов до збірної команди області. Вперше в районі проведено турнір серед жінок, а ще земляки подарували Будинку культури Семенівки та школі с. Жадове три комплекти обладнання для занять настільним тенісом. Все це дало поштовх розвитку тенісу в районі. З вересня почала працювати спортивна секція, в яку вже існує чимала черга бажаючих.

Нашим осередком засновано приз земляків переможецю Всеукраїнського мистецького фестивалю "Пісенний вернісаж", зусиллями відділення школи с. Жадове повернуто ім'я Т. Шевченка.

В попередні роки завдяки зусиллям тодішнього голови осередку О. Нараєвського, зокрема, при підтримці А. Тимошенка було повністю забезпечено будинок для людей похилого віку постільною білизною, меблями, придбано телефонні апарати, настільні лампи. А завдяки О. Качурі передано туди інвалідну коляску, зроблену за спецзамовленням. До міської лікарні В. Шулак подарував унікальне видання медичної енциклопедії.

При підтримці О. Попіла вдалося організувати поїздки школярів Семенівки до Києва з відвідуванням новорічної ялинки в Палаці спорту, приміщення Верховної Ради України, театру ім. І. Франка, з екскурсією по місту. Школам міста, завдяки О. Третяку, було передано чотири комп'ютери і принтер.

У листопаді 2015 року під час підсумкових зборів відділення було презентовано часопис відділення "Наша історія". Рішення про його заснування було прийняте три роки тому і на його сторінках знайшли своє відображення всі події, що сталися за ці роки у відділенні.

Сергій ПАНКРАТЬЄВ
Фото Ганни СКРИПКИ

Любити ділом

Колись відомий культурний діяч і меценат Євген Чикаленко сказав: "Мало любити Україну до глибини душі, треба любити її до глибини кишені". Певною мірою саме за цим принципом ми й працювали впродовж 15 років діяльності нашого відділення. З приємністю пропоную до уваги земляків короткий перелік наших добрих справ.

Для зміцнення матеріально-технічної бази передали центральної районній бібліотеці копіювальний апарат і літературу, хлібокомбінату "Райспоживспілки" хлібопекарське обладнання, літературно-меморіальному музею О. Довженка копіювальний апарат, ноутбук, літературу, краєзнавчому музею ім. Ю. Виноградського комп'ютер, нові експонати, сільськогосподарському технікуму бухгалтерського обліку – літературу, Козлянницькій сільській бібліотеці – матеріали про Леоніда Смирнова.

Надана благодійна допомога дитячим будинкам області та двом дитячим садкам райцентру, центральної районній та Авдіївській дільничній лікарні. Забезпечено три сільські ради меблями, комп'ютерами, а також одягом та іграшками для дітей із соціально-незахищених сімей, візками для інвалідів, які не можуть пересуватися. Забезпечено одягом дітей з малозабезпечених і багатодітних сімей через управління праці та соціального захисту райдержадміністрації. Укомплектовано стаціонарне відділення на 25 осіб для людей похилого віку (меблі, комп'ютери, одяг, взуття, посуд, постільна білизна, медобладнання, електрообладнання та інше).

Взяли участь у фінансуванні видання книг "Сосниця і Сосниччина на хвилях віків", "Пахощі рідного краю", "Володар казкових скарбів (Слідами Ю.С. Виноградського)", пісенника "Пісні серця". Виготували пам'ятні знаки "В пам'ять воїнам-афганцям землякам, які загинули" та "Землякам-ліквідаторам аварії на Чорнобильській АЕС". Передано на безоплатній основі 30 комп'ютерів двом сільським радам для забезпечення потреб підпорядкованих підприємств і закладів. Передано на безоплатній основі 50 комп'ютерів для облаштування комп'ютерних класів у навчальних закладах. Виготували пам'ятні дошки для встановлення на дитячій музичній школі імені Марка Полторацького та краєзнавчому музеї імені Юрія Виноградського; 20 пам'ятних дошок для Алеї визначних сосничан.

Все це – плід наших колективних зусиль, наснажених любов'ю до малої батьківщини.

Олексій ОРЕХОВИЧ,
голова Сосницького відділення

Впродовж усіх двох десятиків років борзнянці не пасли задніх у благодійній роботі на рідній землі. Тривалий час відділенням керував талановитий організатор Юрій Проценко, який передав обов'язки керманча мені. Отож я й хочу зупинитися на тому, чим займалася наша громада у цьому році.

Ростемо і діємо

Нині у відділенні понад 70 членів земляцтва. Скажу відверто, що кожен із них горить бажанням бодай чимось допомогти рідній стороні, нехай то буде матеріальна підтримка чи участь у якійсь традиційній районній акції. Ось кілька промовистих фактів нашої роботи.

З нагоди 97-ї річниці бою під Крутами члени відділення взяли участь у вшануванні пам'яті героїв Крут; організовано збір та передачу книжок до Борзнянської районної центральної бібліотеки; взяли участь в урочистостях з вшанування ветеранів війни Борзнянщини з нагоди 70-річчя Перемоги у війні Опору китайського народу японським загарбникам і Світовій війні проти фашизму; на запрошення земляків бахмаччини члени відділення взяли участь в офіційних заходах з нагоди Дня українського козацтва на території Цитаделі Батуриної фортеці; на запрошення земляків борзнянці взяли участь у відкритті музею журналу "Пам'ятки України" в селі Веприк Бобровицького району; в музеї Олександра Саєнка в Борзні проведено пленер з образотворчого мистецтва "Калинова, солов'їна в моїм серці Україна"; організовано прибирання кладовищ у селі Плиски; надана грошова благодійна допомога письменнику Вадиму Іванюку (Левко Бідний) на друкування збірки віршів "Моя надія не вмирає" та багато іншого.

Думається, що і надалі ми будемо діяти в такому ж плані.

Володимир ЛЕМІШ,
голова Борзнянського відділення

Куди б не закидала доля духовно багату людину, в її душі незримо живе образ краю дитинства. Щоправда, козельчани живуть, сказати б, під боком у Києва, але специфіка краю має неповторні риси. Чарівна і трагічна природа, яка зазнала нищівних руйнувань творців штучних морів і атомних електростанцій, край партизан і щедрих на добро хліборобів – усе то ми, люди, які об'єдналися у Козелецькому відділенні.

За велінням душі

Керовані патріотичними почуттями, ми прагнемо спільно з місцевою владою вирішувати багато добродійних питань.

Так, з метою налагодження тісних зв'язків з малою Батьківщиною та надання фінансової допомоги у розвитку сіл, земляки брали участь у сесіях рад: Козелецької районної, Остерської міської, Кіптівської, Бригинцівської, Лемешівської, Патютинської сільських рад.

Організували проведення щорічної зустрічі переселенців села Бондарі та встановили пам'ятну дошку в природному ландшафтному парку "Міжріченський".

Організували традиційні зустрічі колишніх жителів затоплених виселених сіл Старий і Новий Глибів та Окунинів.

Провели нараду-зустріч з працівниками аграрної сфери Козелецького р-ну під керівництвом голови районної ради, за участю голів сільських рад та керівників с/г підприємств району на виставці "Агро – 2015".

Організували спортивно-розважальну поїздку молоді Козелецького р-ну до столичного гідропарку.

Брали участь у святі першого дзвоника в шкільних закладах м. Козелець, м. Остер, с. Лемеші, с. Данівка, с. Вовчик, с. Чермер, с. Хрещате, с. Бригинці, с. Петрівське.

Здійснювали волонтерську діяльність, спрямовану на допомогу бійцям АТО.

Отож, у літописі нашого славного Чернігівського земляцтва є і сторінки, написані козельчанами.

Володимир САЧЕНКО,
голова Козелецького відділення
фото Ганни СКРИПКИ

Далеко -

Для справжньої любові відстаней немає. Це можна відчутти, побувавши в нашому красивому сибірському Томську, який став для тисяч українців другим домом. А щоб першовитоки пам'яті не замулювалися з часом, кращі з них об'єдналися в центрі української культури "Джерело". Саме в ньому й започаткувалося 8 січня 2004 року наше відділення Київського Чернігівського земляцтва.

близько

Нас, ветеранів і їхніх дітей, згуртувала любов до рідних стежок, до священних витоків, до чудової народної культури, яка й нині живе у наших серцях і в дні свят, і в рядовому повсякденні. Робимо все для того, щоб милий серцю образ Сіверщини не тьмянів. Робимо не тільки в самому обласному центрі, а й у місцях компактного проживання уродженців України: поселеннях Молчанове й Новорудественське. Наша робота позначена різноплановістю.

Так, в цьому році з березня по грудень проведено 16 різних заходів, присвячених 200-річчю Тараса Шевченка. На конкурсі виступило понад 80 школярів, які декламували твори поета двома мовами. А на міжмуніципальному форумі "Дружба народів" учениця 10 класу Марія Надяк стала лауреатом за читання Кобзаревих "І мертвим, і живим", що було сприйняте присутніми як послання сучасникам. В обласній дитячо-юнацькій бібліотеці учні 9-го класу презентували пересувну виставку малюнків на теми творів Т. Шевченка.

Ми взяли активну участь в пікетах і мітингах, що пройшли на площі Революції 5-6 березня на підтримку України під гас-

лом "Руки геть від України", виступив там і я. На обласному телебаченні виступив уродженець Семенівки П. Байдала.

Не стояли осторонь чернігівці при відзначенні дати визволення Чернігівщини від німецько-фашистських загарбників, пошануванні учасників руху будзагонів, у яких було в різні часи чимало наших земляків. Відзначилися вони і в освоєнні нафтового родовища в Стрижевому, про що було сказано в нарисах, що склали книгу "Во власти долга".

Можна було б назвати й проведення традиційних релігійних свят, на яких особливо яскраво засвітилися наші самодіяльні артисти. Це створює особливу ауру єднання поколінь.

Так що ми завжди почуваємося навіть у далекому краю близькими кожному землякові, хто любить свою малу батьківщину. Тому й щиро вітаємо всіх київських чернігівців із 20-літнім ювілеєм.

Михайло ХУДОБЕЦЬ,
голова Томського відділення
Чернігівського земляцтва

Свято душі

Якось відбулася зустріч випускників школи, де першого зустрів Петра Медведя. Він поцікавився, як я влаштувався, чим займаюся. Зізнався, що пробую себе в живопису. Почувши про це, він запросив мене до земляцтва, познайомив з чудовими людьми, знаними художниками Миколою Стратілатом, Василем Лопатою, Петром Басанцем. Вони благословили мене. Отак і почалася моя друга доля.

Впродовж 15 років створив понад тисячу художніх полотен, кращі з яких стали дарунками друзям, державним установам, школам і музеям. Тепер вони перебувають у колекціях у понад тридцяти країнах світу.

Мене часто запитують, що дає мені земляцтво. І я з приємністю відповідаю: кожна зустріч у земляцтві – це свято душі, потужний приплив творчої енергії, надихаюча сила для плідної

Відслуживши в армії чверть століття в далеких гарнізонах Німеччини, Середньої Азії та Закавказзя, приїхав у неспокійні дев'яності до Кисва. Рідна земля зустріла мене гостинно, хоча навкруги вирували політичні вітри. Переді мною постало одвічне питання: що робити далі? Відповідь знайшлася після спілкування у своєму селі Червоні Партизани з рідними і друзями.

творчості, нагода глибше пізнати історію Чернігівщини.

Нелегкі часи спіткали нині нашу Україну, усі ми переживаємо війну на Сході, яка зорієнтувала наші зусилля на волонтерську діяльність в обороні держави. Відомий афоризм: "Коли стріляють гармати, музи мовчать". Але це не для нас, українців. Тож пропоную всю агітаційно-пропагандистську й культурну роботу проводити в районах області, в трудових колективах і навчальних закладах. Створити мобільну агітбригаду, яка б щомісяця виїжджала в різні куточки нашої Сіверщини. Це буде ствердженням наших славних земляцьких ідей.

Григорій ШКРЕБЕЛЬ,
полковник запасу, художник
фото Ганни СКРИПКИ

Острів

Справді, Ічнянщину можна з повним правом назвати островом духовності на українському просторі. Тільки цей невеликий закуток Чернігівщини дав світові стільки знаменитих митців, яких би вистачило цілій європейській державі.

ДУХОВНОСТІ

Скульптори Іван Мартос, Пармен Забіла, художники Віктор Резанов, Петро Басанець, літератори Олекса Стороженко, Степан Васильченко, Василь Чумак, Григорій Коваль, Анатолій Дрофань, музиканти брати Левко та Дмитро Ревуцькі, гончар Микола Піщенко та різьбяр Антон Штепа. А ще за ними прийшли у великий духовний світ України нині діючі письменники Станіслав Маринчик, Станіслав Шевченко, Віталій Шевченко та багато інших, співаки Валентина Пархоменко та Валерій Буймістер – і далі, й далі.

А що далі цей шлях утвердження духовного авторитету чарівної Ічні з її регіоном продовжується, засвідчила неординарна творча зустріч членів районного об'єднання літераторів "Криниця" в затишному приміщенні Національної спілки письменників України. Скажемо відразу, що таких звітів у тих стінах було не досить рясно за багато десятиліть. Зрештою, сам факт приїзду ічнянських поетів, прозаїків, яких дружньо супроводжували великий патріот рідного краю голова райдержадміністрації Григорій Герасименко та знаний меценат культури Віктор Кияновський зі співочим

даткової служби Микола Ігнатенко, добрі сусіди відомий журналіст Петро Медвідь і професор Дмитро Волох, гуморист Микола Дягіль та ще багато інших.

І коли відомий поет, керівник столичного об'єднання поетів Станіслав Шевченко відкривав зустріч, то почувався як у рідному домі. Мало того – з такими поважними гостями, як Герой України, Шевченківський лауреат Юрій Мушкетик, що відверто признався ічнянцем у великій любові, високо оцінив криничан як продовжувачів давніх традицій, у яких нехай і не все в творчості досконале, але наповнене любов'ю до України, до рідної землі.

Зате голова Ічнянського відділення нашого земляцтва, відомий сподвижник духовного розвитку України Микола Вошецький виголосив таке аналітичне слово про історію мистецької Ічнянщини та про сучасних її творців, що йому міг би позаздрити титулований філолог.

– Наша "Криниця" розпочала свою діяльність у 2003 році, – повідомив її незмінний керівник відомий письменник Станіслав Маринчик. – Саме з осені того року в нашому місті гуртуються довкола художнього слова десятки початківців. Нині в об'єднанні налічується понад

півсотні любителів слова. Люди різного віку й досвіду, вони творять живу історію свого краю. Багато з наших криничан видали власні книги, друкуються на сторінках періодичних видань, стали членами Національної спілки письменників. Головне ж – вони не заспокоюються, живуть творчо, а це не так легко зробити в наш складний час. Ми спорадично видаємо альманах "Ічнянська "Криниця", проводимо творчі зустрічі з читачами, ми заснували чотири премії – імені Олекси Стороженка, Василя Чумака, Степана Васильченка та Василя Плюща. І добре, що наші ідеї знайшли палку підтримку місцевої влади. Словом, живемо повнокровно, напружено.

Слово любові до Ічнянщини мовив і поет, Шевченківський лауреат Леонід Горлач, який згадав, що свого часу закінчував Монастирищенську середню школу і перші вірші друкував у тогочасній районній газеті. А ще назвав Ічню духовним островом України, бо тільки "Криниця" серед багатьох колишніх

літературних об'єднань Чернігівщини збереглася й продовжує плідно працювати в сучасних бездуховних умовах.

Що це справді так, присутні пересвідчилися, як мовиться, безпосередньо в конференц-залі. Ось у кутку біля рояля згуртував жіночок у барвистих вишиванках своїм баяном Микола Кузьменко, який написав пісню "Криниця – відрада моя". Вона й відкрила художнє дійство.

А далі естафета перейшла до поетів та прозаїків. І як було не дивуватися, коли перед столом президії стала дев'ятирічна школярочка Діана Швидченко та й почала декламувати власні вірші! Як стало відомо, дівчинку вже визнали і в Ялті, і в Дніпропетровську, отже, маємо гарну перспективу. Ветеран Володимир Голець, що майже все життя віддав Ічнянській районній газеті "Трудова слава", нещодавно видав книгу поезій, одну з яких і подарував присутнім. Монастирищенську школу представили поетки-вчительки Ніна Штанько-Ткаченко та її колишня вихованка Тетяна Шеменда. Ветеран Іван Нагорний під час ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС командував першою пожежною ротою, а нині пише вірші. Вчителька математики Валентина Сидора й агроном Ірина Шкрєбко, медична сестра Ганна Дроботущенко подарували землякам ліричні рядки, а колишній старший слідчий Чернігівського облвідділу міліції Віктор Ковальовський заспівав славні власні пісні. Добротним народним гумором потішив усіх колишній голова колгоспу Олександр Гаврись, а колишня журналістка Наталія Черненко, автор двох поетичних збірок "Крапелька небесної води" та "Абрикосові дощі" оприлюднила справді високохудожній вірш. Не втрималася на місці й наша активна землячка Ольга Штепа, приєднавшись до криничан.

То був справді поважний творчий звіт митців, про що сказали й Микола Жулинський, і Михайло Сидоржевський. А це ще одне свідчення того, що ічнянська "Криниця" ніколи не замулиться. Як ніколи не зітреться з карти України духовний острівець у Ічні, що нагадує нині музей просто неба.

гуртом, був настільки значним, що до гостей прийшли директор Інституту літератури ім. Т.Шевченка, академік НАНУ Микола Жулинський, голова Національної спілки письменників України Михайло Сидоржевський, чимало київських поетів. Певна річ, що потяглися до земляків і столичні ічнянці, аби ковтнути свіжого повітря, настояного на живиці з рідних борів. Академіки Микола Березненко й Віктор Пабат, дипломат Іван Майдан і винахідник Микола Борщ, співачка Валентина Пархоменко й полковник по-

Ганна СКРИПКА
Фото автора

А все починалося так:

22 березня 1996 р.

ПРОТОКОЛ

установчих зборів вихідців з Чернігівщини,
які постійно проживають у місті Києві

ПРИСУТНІ: Вуряк Л.В., Боровик О.Г., Борщ М.І., Вуймістер В.Г., Бондаренко В.Д., Войко В.Ф., Богдан І.Ф., Волино Г.І., Груздь П.В., Голово Д.А., Гещ В.М., Гончар М.В., Горлач Л.Н., Дзись Г.В., Дрень А.А., Дробязко В.С., Даниленко І.І., Довженко Г.П., Довгий О.П., Данькевич І.П., Джува В.Г., Дрозд В.Г., Зубицька Ч.П., Зубицький Д.Н., Загній О.А., Заєць В.М., Івченко О.В., Іваненко В.В., Кірюшок В., Карасик Ю.М., Каскевич М.Г., Кудлай А.П., Кава В.І., Коваленко П.О., Коваль В.К., Літошко Т.А., Лихосва В.В., Мася В.А., Мисник П.О., Медвідь П.І., Мушкетик Ю.М., Міронюк Г.І., Макеєнко В.В., Неприч М.І., Погрібний А.Г., Пухало О.Г., Пляч І.С., Павленчик П.Т., Пушкарьов В.В., Приходько В.А., Салій І.М., Степанов О.П., Солтис Я.Ф., Сподаренко І.В., Сліпеш І.В., Свєнко Н.О., Сарана В.Д., Рожок В.І., Рилач Ю.О., Розстальний В.Т., Тарасенко А.П., Філоненко В.Л., Харлім М.І., Хоршош М.А., Чумак М.В., Шейко П.В., Шлиг Ф.І., Щумоченко М.І., Яременко О.В., Яременко О.В.

ЗАПРОШЕНІ: Шаповал П.Д., Рудько М.О., Сердох П.Т., Ковальов В.О., Косих В.А., Сенько К.Ю. та артисти художніх колективів Чернігівщини.

СЛУХАЛИ: Про створення об'єднання громадян, вихідців з Чернігівщини, які в даний час постійно проживають у м.Києві - Товариства "Чернігівське земляцтво".

ВИСТУПИЛИ: Ю.М.Мушкетик, В.Ф.Войко, Л.Н.Горлач, Т.А.Літошко, А.П.Кудлай, В.Т.Розстальний, П.О.Мисник, О.Г.Пухало, П.Д.Шаповал.

ПОСТАНОВИЛИ:

- Створити у м.Києві Товариство "Чернігівське земляцтво".
- Затвердити Статут Товариства "Чернігівське земляцтво".

- 2 -

СЛУХАЛИ: Про обрання Ради Товариства "Чернігівське земляцтво".

ВИСТУПИЛИ: М.О.Рудько, В.В.Іваненко.

ПОСТАНОВИЛИ:

- Обрати Раду Товариства "Чернігівське земляцтво" у складі:

Войко Віталій Федорович
Дзись Георгій Васильович
Дрозд Володимир Григорович
Зубицька Наталія Петрівна
Літошко Тетяна Андріївна
Лихосва Дрій Володимирович
Мисник Павло Олексійович
Медвідь Петро Іванович
Мушкетик Дрій Михайлович
Пухало Олександр Григорович
Приходько Віктор Андрійович
Хоршош Микола Андрійович
Шлиг Федір Іванович
Макеєнко Володимир Володимирович
Солтис Ярослав Федорович

СЛУХАЛИ: Про обрання Голови Ради Товариства, його заступників, виконавчого секретаря, Прес-секретаря та казначая Товариства.

ВИСТУПИЛИ: М.О.Рудько, П.І.Медвідь, В.Ф.Войко.

ПОСТАНОВИЛИ:

- Обрати Головою Ради Товариства Мисника Павла Олексійовича.
- Обрати першим заступником Голови Пухала Олександра Григоровича.
- Обрати заступником Голови Дрозда Володимира Григоровича.
- Обрати відповідальним секретарем Товариства Літошко Тетяну Андріївну.
- Обрати Прес-секретарем Товариства Медвідя Петра Івановича.
- Обрати казначаем Товариства Шлига Федора Івановича.

СЛУХАЛИ: Про обрання ревізійної комісії Товариства.

ВИСТУПИЛИ: О.В.Яременко, М.А.Хоршош.

ПОСТАНОВИЛИ:

- 3 -

Обрати Головою Ревізійної комісії Товариства Борща Миколу Івановича.

Обрати членами Ревізійної комісії Товариства Гончара Миколу Вікторовича, Загнія Олексія Андрійовича

Голова *Ю. Мушкетик* Ю.Мушкетик
Секретар *О. Пухало* О.Пухало

*Оформлено зазначеними в управлінні
митцю в м. Києві*

С.М. Шлиг

ОТЧИЙ ПОРІГ

Шеф-редактор
Віктор ТКАЧЕНКО
Головний редактор
Леонід ГОРЛАЧ
Засновник: товариство
"Чернігівське земляцтво"
в м. Києві

Газета зареєстрована Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України 06.XI.2001 р.
Реєстраційне свідоцтво: серія KB №5594
Передплатний індекс 37630
Адреса редакції: 02660, Київ, Броварський проспект, 15, тел. 206-87-12
Контакти: www.chz.org.ua, e-mail: otporig@ukr.net

РЕДАКЦІЙНА РАДА:

В.В.Ткаченко, В.І.Авдєєнко, Л.Н.Горлач (Коваленко), А.Л.Курданов, Т.А.Літошко, П.І.Медвідь, О.Ф.Орехович, Ю.А.Русанов, М.М.Ткач, В.В.Пушкарьов, В.Є.Устименко, М.І.Халимоненко.

За достовірність фактів, точність імен і прізвищ, географічних та історичних реалій відповідають автори публікацій.

Передрук тільки з відома видання. Рукописи не рецензуються і не повертаються.

Літературний редактор **Ганна Скрипка**. Комп'ютерний набір **Ганна Скрипка**.

Верстка, дизайн **Оксана Кисленко**.

Надруковано та зверстано на замовлення товариства "Чернігівське земляцтво" в м. Києві у КП "Редакція журналу "Дім, сад, город". Тираж 2000.